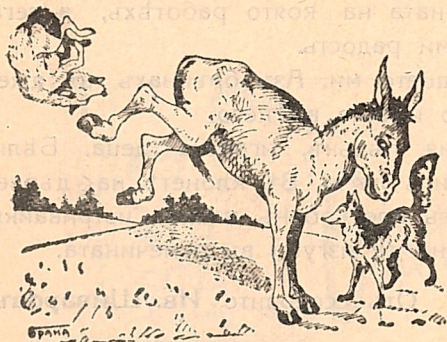

— Азъ съмъ се родилъ презъ голѣмото наводнение, — казълъ вълкътъ.

— Лъжешъ! — крѣснала лисицата. — Ала лъжата нѣма да те спаси, защото азъ имахъ бѣли косми, когато стана наводнението. Пакъ си по-младъ отъ мене

А магарето казало:

— Азъ не зная точно кога съмъ раждано, но вие можете да провѣрите. Баща ми е записалъ моя рожденъ день на дѣсния ми заденъ кракъ

— Азъ съмъ кжсогледа, — казала лисицата. — Ти Вълчо имашъ по-голѣми очи. Я вижъ какво пише!

Вълкътъ се приближилъ. А магарето като усѣтило вълчовата муцуна до копитата си, така силно го ритнало, че вълкътъ отскочилъ нагоре, падналъ и не станалъ вече.

Тогава лукавата лисица рекла:

— Ето, Вълчо, каква е наградата на онѣзи, които лъжатъ.

А сетне се обърнала къмъ магарето и казала:

— А сега, приятелю, има храна и за двама ни. За тебе сочна трева и бодилъ, а за мене и вълчето месо е харно.

Прев. Е. Кювлевъ.

Отъ скакалци масло за мотори.

Неотдавна Индия е била нападната отъ скакалци. Посѣвитъ изъ всички краища били застрашени. Невъзможно било да се опазятъ нивитъ отъ тѣхъ. Но на нещастнитъ хора дошла на помощъ природата. Скакалцитъ се разболѣли отъ нѣкаква болестъ, и нивитъ се покрили съ измрѣли скакалци. Единъ индийски химикъ открилъ, че отъ умрѣлитъ скакалци може да се получи отлично масло за мазане разни мотори. Това масло се отличавало отъ другитъ по това, че при голѣмъ студъ не замръзвало. По този начинъ, то ще бжде отлично за аеропланитъ, които летятъ високо, кждето е много студено и кждето летенето става трудно само за това, че маслото въ моторитъ замръзва.